

Bibó István szalagavató beszéde

Elhangzott a 2000-2001-es tanév szalagavatóján

Kedves érettségizendő diákok, kedves vendégeink, kedves szülők, kedves tanárok, munkatársaink!

Nagy tisztelettel, nagy örömmel és nagy szeretettel köszöntök minden jelenlévőt.

Kedves vendégeink, kérem, ne tekintsék nevetlenségnek és ne vegyék udvariatlanságnak, hogy a megszólításban nem önöket tettem a vendégnek általában járó első helyre.

Kedves diákok, ugye, tudjátok, hogy ebben a társaságban, ahol ti a legfiatalabbak vagytok, a protokoll szabályai szerint nem a tiétek az első hely. De a mai este a Ti ünnepetek, és én először és elsősorban Titeket szeretnék megszólítani.

Mi az, hogy ünnep? Miért, mire jó?

Az ünnepnek nagyon sok szempontból kettős természete van.

1. Azt mondtam az előbb, a mai este a Ti ünnepetek. De pontosabb lett volna, ha azt mondom: ma este Titeket ünnepelünk - mi mindnyájan, akik itt vagyunk. Tehát az ünnep nemcsak az ünnepelté - mindenkié, aki részt vesz benne, mindenkié, aki igazán jelen van benne. Gondoljatok arra, milyen volna ez a mai este, ha nem volnának itt azok, akiket meghívtatok. Az ünnep tehát felosztható ünneplőre és ünnepeltre - és mégis feloszthatatlan, mert egyiknek sincs értelme a másik nélkül.

2. Az ünnep a teremtés rendjében a megpihenés, a megnyugvás alkalma; de a munka abbahagyása nem magától lesz ünneppé, az ünnepért meg kell küzdeni, meg kell dolgozni érte. Azt gondolom, ti már tudjátok, hogy így van; rá kellett jöjjetek erre legkésőbb akkor, amikor ezért a mai estéért elkezdtetek dolgozni. Látszólag elég péntek délután letenni a szerszámot vagy az asztal alá rúgni a táskát - de nem mindegy, hogy milyen munka után, milyen hétköznapiok után tesszük le a szerszámot. Gondoljatok arra, milyen lehet a vasárnapja egy elkeseredett munkanélkülinek! Lehet-e ünnepelni a nyugalom napját, ha az ember az egész hetet kedvetlen semmittevéssben töltötte? És ha olyan munkát végzett, amelynek nem látta értelmét, vagy amelyet nem szeretett? (És - ha már a nem-szeretésnél tartunk - milyen a vakációja annak a diáknak, aki utálja az iskolát?)

3. Kettős természetű ez a dolog annyiban is, hogy az ünnepért tényleg meg kell küzdenünk, de az igazi ünnep mégis ajándék, amelyet nem a mi erőfeszítésünk szerez meg, hanem az elfogadásra való képességünk tesz lehetővé. Amikor hajszoletan, fáradtan jutunk az ünnepig, és képtelenek vagyunk megnyugodni, leereszteni - akkor érezhetnénk át igazán ennek a gondolatnak az igazságát.

Végül szeretnék arról is számot adni, hogy különleges öröm és különleges feladat minden olyan alkalom, esemény, ünnep, amely a maga nemében első egy induló iskola életében. Nektek sok ilyen jutott, és rajtatok keresztül mi, tanárok is sok ilyen feladatban és örömben részesültünk eddig is. Ilyen ez a mai este is, ilyen lesz a ballagásotok és - éppen nem ünneprontásból, hanem ünnep-emelésből említem - ilyen lesz az érettségitek is. Azt kívánom nektek, hogy Ti, akik az induló iskola helyzetének a nehézségeit és kockázatait velünk együtt vállaltátok, az örömeiből is teljes részt vegyetek. Tudjatok értelmesen dolgozni és küzdeni, és nyugodt szívvel, a megajándékozottság érzésével ünnepelni.

A mai estéért köszönet mindenkinek: nektek, szüleiteknek, osztályfőnököknek, tanáraitoknak, az iskola minden munkatársának; s **külön köszönet a táncokat betanító tanároknak, valamint a Hadtörténelmi Intézetnek**

, hogy ezt a szép termet nagyvonalúan rendelkezésünkre bocsátotta.
A szalagavató bált megnyitom.